

**CLASSICAL GREEK
STANDARD LEVEL
PAPER 2**

Thursday 16 May 2002 (morning)

2 hours

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Answer the questions on two passages from Section A and answer one question from Section B.

SECTION A

In this Section answer the questions on two of the passages.

1. The Homeric Epic: Homer, *Odyssey* 6. 262-88.

265 αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλιος,
 λεπτή δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὄδον ἀμφιέλισσαι
 εἰρύαται· πᾶσι γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστω.
 270 ἔνθα δὲ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδήϊον ἀμφίς,
 ῥυτοῖσι λᾶεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυία.
 ἔνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
 πείσματα καὶ σπείρα, καὶ ἀποξύνουσι ἔρετμά.
 275 οὐ γὰρ Φαίηκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
 ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμὰ νεῶν καὶ νῆες εἶσαι,
 ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περόωσι θάλασσαν·
 τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
 μωμεύη· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
 280 καὶ νύ τις ᾧδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
 “ τίς δ' ὄδε Ναυσικάα ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
 ἦ τῷά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἦς ἀπὸ νηὸς
 285 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
 ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ καὶ τῆ περ ἐποικομένη πόσιν εὔρεν
 285 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τοῦσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἔσθλοί.”
 ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὄνειδεα ταῦτα γένοιτο.
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἦ τις τοιαῦτά γε βέζοι,
 ἦ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἔοντων
 ἀνδράσι μίσγηται πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.

- (a) Set this passage in its context in the book. Who is speaking to whom? [3 marks]
- (b) Translate lines 268-272 (ἐνθα. . . θάλασσαν). [5 marks]
- (c) Scan lines 281-2 (οὐρανόθεν. . . εὔρεν). [2 marks]
- (d) What does this part of this speech (262-88) tell us about the speaker's personality and preoccupations? [6 marks]
- (e) What does the passage tell us about the characteristics of the Phaeacians as a people? [4 marks]

2. Greek Tragedy: Sophocles, *Antigone* 471-496.

XO. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὤμον ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
 τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
 KP. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκληρὰ ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
 475 σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκέλη
 θραυσθέντα καὶ ραγέντα πλείστ' ἂν εἰσιδοῖς·
 σμικρῶ χαλινῶ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δούλος ἐστί τῶν πέλας.
 480 αὐτῆ δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο,
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
 485 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὐτῆ δ' ἀνήρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνάτῃ τῆδε κείσεται κράτη.
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
 αὐτῆ τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
 490 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευσαί τάφου.
 καί νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν·
 φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρήσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
 495 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσιν τις
 ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

- (a) Set this passage briefly in its context in the play. [2 marks]
- (b) Translate lines 480-83 (αὐτῆ. . . γελᾶν). [4 marks]
- (c) Scan lines 475-6 (σίδηρον. . . εἰσιδοῖς). [2 marks]
- (d) What does this speech (473-96) tell us about the character of Creon? [6 marks]
- (e) Explain why this speech will seem particularly ironic as the plot of the play unfolds. [6 marks]

3. Aristophanes' Comedy: Aristophanes, *Frogs* 116-136.

- HP. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
 ΔΙ. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
 ὅπη τάχιστ' ἀφιζόμεθ' εἰς Ἄιδου κάτω
 καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.
 120 HP. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοὶ φράσω πρώτην; τίνα;
 μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου —
 κρεμάσαντι σαυτόν.
 ΔΙ. παῦε, πνιγερὰν λέγεις.
 HP. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς σύντομος τετριμμένη,
 ἢ διὰ θυείας.
 ΔΙ. ἄρα κώνειον λέγεις;
 HP. μάλιστα γέ.
 125 ΔΙ. ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον·
 εὐθύς γὰρ ἀποπήγνουσι τάντικνῆμια.
 HP. βούλει ταχέϊαν καὶ κατάντη σοὶ φράσω;
 ΔΙ. νῆ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
 HP. καθέρπυσον νῦν εἰς Κεραμεικόν.
 ΔΙ. κᾶτα τί;
 HP. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν —
 130 ΔΙ. τί δρῶ;
 HP. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
 κᾶπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
 εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν.
 ΔΙ. ποῖ;
 HP. κάτω.
 ΔΙ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
 οὐκ ἂν βαδίσειμι τὴν ὁδὸν ταύτην.
 135 HP. τί δαί;
 ΔΙ. ἦνπερ σὺ τότε κατῆλθες.
 HP. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.

- (a) Set this passage in its context in the play. [2 marks]
 (b) Translate lines 116-119 (ὦ σχέτλιε . . . φράσης). [4 marks]
 (c) Scan lines 131-2 (ἀφιεμένην . . . θεώμενοι). [2 marks]
 (d) How does this dialogue bring out the contrasts between the two speakers? [6 marks]
 (e) Explain the mythological and religious background to this conversation.
 How does it contribute to the humour? [6 marks]

4. Thucydides on Sicily: Thucydides 7. 29.

- 29 Τους οὖν Θρᾶκας τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας διὰ
τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τῶν χρημάτων οὐ βουλόμενοι δαπανᾶν
εὐθὺς ἀπέπεμπον, προστάξαντες κομίσει αὐτοὺς Διειτρέφει,
καὶ εἰπόντες ἅμα ἐν τῷ παράπλῳ (ἐπορεύοντο γὰρ δι' Εὐρίπου)
5 καὶ τοὺς πολεμίους, ἣν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι. ὁ δὲ
ἔς τε τὴν Τάναγραν ἀπεβίβασεν αὐτοὺς καὶ ἀρπαγὴν τινα
ἐποιήσατο διὰ τάχους καὶ ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ'
ἑσπέρας διέπλευσε τὸν Εὐρίπου καὶ ἀποβιβάσας ἔς τὴν
10 Βοιωτίαν ἤγεεν αὐτοὺς ἐπὶ Μυκαλησσόν. καὶ τὴν μὲν νύκτα
λαθῶν πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ἠύλισατο (ἀπέχει δὲ τῆς Μυκαλησσοῦ
ἑκκαίδεκα μάλιστα σταδίου), ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πόλει
προσέκειτο οὖση οὐ μεγάλη, καὶ αἰρεῖ ἀφυλάκτους τε ἐπι-
15 πεσῶν καὶ ἀπροσδοκῆτους μὴ ἂν ποτέ τινας σφίσω ἀπὸ
θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντας ἐπιθέσθαι, τοῦ τείχους
ἀσθενοῦς ὄντος καὶ ἔστιν ἢ καὶ πεπτωκότος, τοῦ δὲ βραχέος
ἑκδομημένου, καὶ πυλῶν ἅμα διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεφγμένων.
ἔσπεσόντες δὲ οἱ Θρᾶκες ἔς τὴν Μυκαλησσὸν τὰς τε οἰκίας
καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόνεον φειδόμενοι
20 οὔτε πρεσβυτέρας οὔτε νεωτέρας ἡλικίας, ἀλλὰ πάντας ἐξῆς,
ὅτῳ ἐντύχοιεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες, καὶ
προσέτι καὶ ὑποζύγια καὶ ὅσα ἄλλα ξμψυχα ἴδοιεν· τὸ γὰρ
γένος τὸ τῶν Θρακῶν ὁμοῖα τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ,
ἐν ᾧ ἂν θαρσήσῃ, φονικώτατόν ἐστιν. καὶ τότε ἄλλη τε
25 ἐπιπεσόντες διδασκαλείῳ παίδων, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι
καὶ ἄρτι ἔτυχον οἱ παῖδες ἐσεληλυθότες, κατέκοψαν πάντας·
καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ οὐδεμιᾶς ἦσσαν μᾶλλον ἐτέρας
ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὕτη καὶ δεινή.

- (a) Set this passage briefly in the context of the book. [3 marks]
- (b) Translate lines 17-21 (ἔσπεσόντες. . . ἴδοιεν). [5 marks]
- (c) Why are the Thracians being sent home? [2 marks]
- (d) What literary means does Thucydides use in this passage to arouse pity in the reader? [10 marks]

SECTION B [10 marks]

Answer one question from this section.

5. What do speeches contribute to the parts of the *Odyssey* you have read?
 6. Does Creon have any positive qualities? Would an Athenian audience have thought he did?
 7. What difference does the Underworld setting make to *Frogs*?
 8. How impressively does Thucydides describe the pity of war in Book 7?
-